

var Ordfører for, ingen Skade i saa Henseende. Jeg tror, jeg gennemførte Kampen saaledes, at jeg varetog det Partis Interesser, som jeg kæmpede for, paa en saadan Maade, at det kunde være tjent dermed; i alt Fald har ingen hidtil beklaget sig over min Optræden. Men det var en vanskelig Ting, idet Partiet var saare vanskelig stillet. Ministeren kom og forlangte nogle Forhøjelser, som i og for sig ikke vare urimelige, til nogle Arbejdere. Partiets Modstandere, de Herrer Socialdemokrater, sluttede sig øjeblikkelig til Ministeren, og kom derved til at staa i den fordelagtige Stilling, at staa sammen med Ministeren mod det Parti, som egentlig støttede Ministeren. Det blev altsaa Opgaven for Partiets Ordfører paa en Gang at afvise Angrebene fra to Sider, baade overfor Ministeren, som vilde have Bevillingen som en Merbevilling, og overfor Socialdemokraterne, som gerne vilde gennemføre denne Lønningsforhøjelse, men som tillige bagefter vilde angribe dem, der gennemførte den. (Modsigelse af *Borghøjerg.*) Jo, det vilde de ganske sikkert have gjort; det gjorde de jo ogsaa paa andre Punkter f. Eks. ved Underofficerernes Lønninger. Ordførerens Stilling var altsaa ret vanskelig. Men det er ingenlunde retfærdigt, naar den nuværende ærede Ordfører kommer og siger, at jeg har kun kæmpet til den ene Side, at jeg kun har værget Partiets Interesser og Stilling overfor Socialdemokraterne. Jeg havde tillige det Standpunkt, og det er mit Realitetsstandpunkt, det er det Standpunkt, jeg ikke havde paa Tid, men som jeg havde at kæmpe for og se at faa gennemført — at hvis det skulde være en Militærbevilling, maatte de fri Militærbevillinger ikke stige. Jeg udtalte Dagen før den Udtalelse kom, som den ærede Ordfører citerede, en Udtalelse, som var en Replik til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), idet jeg kæmpede med Front til den anden Side overfor Ministeren. — Udtalelsen faldt den 5. Marts 1904 og findes i Tidenden Sp. 4462:

„Under Nr. 141 er der et Forslag om en Lønningsforhøjelse paa 33,000 Kr. til Arbejdere paa Orlogsværftet. Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tage dette Forslag tilbage, fordi Flertallet i Finansudvalget ikke har kunnet tiltræde det og ikke kan anbefale det til Vedtagelse her i Tinget, da det er en fri militær Bevilling af et ret betydeligt Beløb, som vi derfor have fundet det

betænkeligt at gaa med til, idet vi jo ikke ønske, at de fri Militærbevillinger skulle forøges, saa længe vi ikke ere komne til en Afgørelse af, hvordan vor militære Ordning i det hele skal være.“

Der har De min Realitetsgrund, og den er af samme Aargang som den Udtalelse, som den ærede Ordfører citerede, og den stod foran den Udtalelse, han citerede, saa det er underligt nok, at den ærede Ordfører er glæden hen over den uden at lægge Mærke til den, og for Resten har jeg en Udtalelse, som er ny — med Udtalelser er det ikke som med Vin, at de nyeste Aargange er de daarlige. — Paa Sp. 1831 i Folketingstidenden udtaler jeg den 19. Januar 1905 om den samme Sag: „Det er et Forslag“ — de 33,000 Kr. — „som allerede var fremme i Fjor, og Stillingen er i Aar den samme som i Fjor, nemlig at de socialdemokratiske Mindretal i Finansudvalget støtter Marineministerens Forslag, medens Flertallet indenfor Finansudvalget siger, at det godt kan være, at man burde gaa til denne Lønforhøjelse, men vort Krav om, at Militærudgifterne ikke skulle stige, medfører, at vi maa forlange, at disse 33,000 Kr. bespares andetsteds.“ Vær's artig, det var min Udtalelse endnu i Aar, og det var paa denne Motivering, at Flertallet her i Tinget endnu i Aar ved Finanslovsforslagets anden Behandling nægtede denne Bevilling. Hvis man fra alle Sider havde kunnet enes om at betragte denne Lønforhøjelse til Orlogsværftets Arbejdere, der jo ere ret civile Folk, som en civil Ting, saa skulde jeg i og for sig ikke have haft saa forfærdelig meget imod det. Jeg har en Gang bragt det frem til Overvejelse, men det lykkedes ikke at trænge igennem med det. Det blev fra mine egne Partifællers Side, fra den højtærede Marineministers og ogsaa fra Socialdemokratiets Side — og det var sikkert med Rette — hævdet, at dette er en Militærudgift. Og jeg har bøjet mig for dette Standpunkt og taget dets Konsekvenser, som ere, at naar vi forhøje de fri Militærbevillinger paa disse Punkter med et Beløb af henimod 40,000 Kr., maa vi spare dem paa et andet Sted. Jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om, at dette Beløb bliver besparet ved Nedsættelse paa Orlogsværftets Konto og anbefaler dette Forslag til Vedtagelse.

Jeg skal blot tilsidst bemærke, at det Standpunkt, som var Venstrereformpartiets, og det Standpunkt, som det har været min Opgave som dette Partis militære Ordfører at hævde, er det Standpunkt, at *medens*